

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **J. Š.**, t.č. ÚV TOS Ž., proti odporcovi **Ministerstvu životného prostredia Slovenskej republiky**, so sídlom Námestie Ľudovíta Štúra 1, Bratislava v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľovi **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Dňa 06.05.2010 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) doručené viacero podaní navrhovateľa proti odporcom 1. Krajskému riaditeľstvu policajného zboru v Trnave, 2. Ministerstvu životného prostredia Slovenskej republiky a 3. Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky s nasledovným obsahom: „V súlade s ust. § 250t OSP podávam návrh proti nečinnosti odporcov, ktorí bez vážneho dôvodu nepostupujú spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom a sú v konaní nečinní a odmietajú vydať rozhodnutie v rozpore so zákonom.“. Zároveň navrhovateľ žiadal, aby súd uložil odporcom 1, 2 a 3 povinnosť konať, a to odporcovi 2 označenému ako Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. SVS-233002-2010/02785

a rozhodnúť. Po rozdelení podaní predmetná vec bola dňa 30.06.2010 zapísaná do registra 5Sžnč a bola jej pridelená spisová značka 5Sžnč/4/2010.

Uznesením z 01. júla 2010 č. 1. 5Sžnč/4/2010-3 najvyšší súd nariadil navrhovateľovi, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia odstránil vady svojho podania, nakoľko toto nespĺňalo formálne ani obsahové náležitosti návrhu na začatie konania v zmysle § 42 ods. 3 a § 79 ods. 1, § 250t ods. 1 a § 249 ods. 2 v spojení s § 250t ods. 8, a bez nich by nebolo možné vec meritórne prejednať a rozhodnúť.

V doplnenom podaní došlom súdu 28.07.2010 navrhovateľ uviedol, že odporcovi bola postúpená čiastočná žiadosť o poskytnutie informácií v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z., že odporca vo veci nekoná, nevydal žiadne rozhodnutie, neposkytol požadované informácie a žiadosť vybavil zaslaním zmätočného listu, tiež poukázal na obsah administratívneho spisu odporcu a uviedol, že žiadny iný prostriedok nápravy nevyužil, nakoľko okrem žaloby na súd o inom účinnom prostriedku nápravy nemá vedomosť. Žalobný petit upravil tak, že „Ministerstvu životného prostredia Slovenskej republiky sa ukladá v lehote 3 dní od právoplatnosti (doručenia) uznesenia v konaní č. 159/V/2010-1.3. konať a rozhodnúť alebo sprístupniť požadované informácie“.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu 09.11.2010 uviedol, že dňa 24.02.2010 bola vtedajšiemu komunikačnému odboru Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej aj „MŽP SR“) ako povinnej osobe za sprístupňovanie informácií v rámci MŽP SR, postúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky žiadosť (sp. zn. 15731/2010 – U zo dňa 23.02.2010) o priame sprístupnenie informácie podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o slobode informácií“). Predmetnou žiadosťou, oprávnená osoba J.Š. požiadal o písomné vyhotovenie kópií zmluvy, resp. kontraktu so spoločnosťou I.G. a súvisiace dokumenty týkajúce sa zmluvy. Dňa 24.02.2010 komunikačný odbor MŽP SR svojím listom pod číslom 159/V/2010-1.3., ktorý bol zaslaný na poštovú prepravu dňa 25.02.2010 uviedol, že podľa ustanovenia § 21 ods. 1 zákona o slobode informácií v súvislosti s vyhotovením kópií vzniknú materiálne náklady, ktorých úhrada je bližšie špecifikovaná v Sadzobníku úhrad za materiálne náklady pri sprístupňovaní informácií podľa ustanovení § 21 ods. 1 a 2 zákona o slobode informácií a podľa vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 481/2000 Z. z.

o podrobnostiach úhrady nákladov za sprístupnenie informácií, ktorý tvorí prílohu č. 5 k smernici MŽP SR z 19. júna 2009 č. 4/2009-1.3, ktorou sa vydávajú pravidlá na vykonávanie zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám. V tomto prípade bol komunikačným odborom MŽP SR navrhnutý ako najefektívnejší a najjednoduchší spôsob úhrady platieb – pri prevzatí dobierkovej zásielky. V prílohe bol žiadateľovi o informácie zároveň zaslaný platný sadzobník úhrad za materiálne náklady. Komunikačný odbor MŽP SR predmetným listom navrhol spôsob úhrady v zmysle platnej právnej úpravy, pričom žiadateľ o informácie tento list (ktorý bol zaslaný doporučené do vlastných rúk) osobne prevzal ešte dňa 01.03.2010. Na tento návrh sprístupnenia informácie vôbec nereagoval a do dnešného dňa nenavrhol ďalší postup pri zverejnení požadovaných informácií.

Podľa odporcu Komunikačný odbor MŽP SR ako povinná osoba v tomto prípade postupoval v intenciách platnej právnej úpravy a v žiadnom prípade neobmedzil prístup oprávnenej osobe k požadovaným informáciám. Ak by bol J. Š. navrhol aj iný postup zverejnenia informácie, Komunikačný odbor MŽP SR ako povinná osoba by bol postupoval v intenciách jeho návrhu pri sprístupnení požadovanej informácie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti v spojení so zákonnými predpokladmi konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy odporca mal za to, že jeho postup bol v súlade s právnymi predpismi a žiadal návrh zamietnuť v plnom rozsahu ako nedôvodný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne a miestne príslušný na konanie proti nečinnosti ústredného orgánu štátnej správy podľa § 246 ods. 2 písm. b/ OSP vec preskúmal bez nariadenia pojednávania (§ 250t ods. 4 OSP), oboznámil sa s administratívnym spisom odporcu a dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa nemožno priznať úspech.

Navrhovateľ sa domáha súdnej ochrany pred tvrdenou nečinnosťou odporcu návrhom podaným podľa § 250t OSP.

Podľa § 250t ods. 1 OSP, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy **nekoná bez vážneho dôvodu** spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 250t ods. 4 OSP, súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd v súlade s vyjadrením odporcu zistil, že odporca po postúpení navrhovateľovej žiadosti o poskytnutie informácie zaslal navrhovateľovi list, v ktorom ho upozornil, že so sprístupnením požadovanej informácie budú v zmysle § 21 ods. 1 zákona o slobode informácií spojené náklady podľa pripojeného sadzobníka a navrhol mu spôsob ich úhrady. List navrhovateľ prevzal (podľa v administratívnom spise pripojenej doručenky) osobne dňa 01. marca 2010, avšak naň nereagoval.

Podľa § 21 ods. 1 veta prvá zákona o slobode informácií, informácie sa sprístupňujú bezplatne s výnimkou úhrady vo výške, ktorá nesmie prekročiť výšku materiálnych nákladov spojených so zhotovením kópií, so zadovážením technických nosičov a s odoslaním informácie žiadateľovi.

Podrobnosti úhrady nákladov za sprístupnenie informácií určuje vyhláška Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 481/2000 Z.z.

Podľa § 1 vyhlášky č. 481/2000 Z.z. o podrobnostiach úhrady nákladov za sprístupnenie informácií na účely tejto vyhlášky sa za materiálne náklady za sprístupnenie informácií považujú náklady na:

- a) obstaranie technických nosičov dát, a to najmä diskiet, kompaktných diskov,
- b) vyhotovenie kópií požadovaných informácií, a to najmä na papier,
- c) obstaranie obalu, a to najmä obálok,
- d) odoslanie informácií, a to najmä na poštovné.

Podľa § 21 ods. 2 zákona o slobode informácií povinná osoba môže zaplatenie úhrady odpustiť.

Podľa § 19 ods. 1 zákona o slobode informácií proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia alebo márneho uplynutia lehoty na rozhodnutie o žiadosti podľa § 17. Odvolanie sa podáva povinnej osobe, ktorá rozhodnutie vydala alebo mala vydať.

Podľa § 19 ods. 2 zákona veta prvá a tretia o slobode informácií o odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť. Proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy možno podať rozklad, o ktorom rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy.

Pretože navrhovateľ na list odporcu oznamujúci mu povinnosť uhradiť materiálne náklady spojené so zhotovením kópií, so zadovážením technických nosičov a s odoslaním informácie a navrhujúci mu spôsob úhrady týchto nákladov, nereagoval ani nepožiadal o ich bezplatné poskytnutie, nemožno vytýkať odporcovi, ak v konaní o poskytnutie informácie nepokračoval.

Z citovaných zákonných ustanovení a z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že na vyhovenie návrhu v danej veci nebola splnená základná podmienka ustanovenia § 250t ods. 1 veta prvá OSP, a to, že by odporca nevydaním rozhodnutia vo veci **nekonal bez vážneho dôvodu** spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom. Postupom odporcu navrhovateľ vzhľadom na svoju nečinnosť neutrpel nijakú ujmu na svojich právach ani mu nebolo odňaté právo podať opravný prostriedok v zmysle § 19 zákona o slobode informácií ani právo domáhať sa nápravy žalobou na súde. Ak na list odporcu z 24.02.2010 navrhovateľ odpovie, odporca bude môcť vo vybavovaní jeho žiadosti o poskytnutie informácie pokračovať.

Preto vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh navrhovateľa v súlade s § 250t ods. 4 vety štvrtej OSP zamietol ako nedôvodný a tiež z dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal vyčerpanie prostriedkov k náprave napr. podanie sťažnosti podľa zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach účinného od 01. februára 2010 (predtým zákon č. 152/1998 Z.z. o sťažnostiach účinný do 31. januára 2010).

O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle 250t ods. 5 OSP, keď ich náhradu neúspešnému navrhovateľovi nepriznal. V konaní úspešný odporca právo na náhradu trov konania zo zákona nemá a ani mu v tomto konaní trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. novembra 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková